

ver saa betydelig næste Gang. Men Springet fra 60,000 Kr. til 500,000 Kr. er saa stort, at man kan sige sig selv, at den allerførste Nedbrydning af disse Værker, som sker — og at der vil ske Nedbrydninger, er erkendt —, vil medføre en langt større Bekostning end 60,000 Kr. Hvis man i Stedet for siger 100,000 eller 200,000 Kr., vil man utvivlsomt komme Sandheden nærmere.

Endvidere har man talt om, at Nedbrydningen vil vare 3—5 Aar. Det har man ikke den mindste Garanti for. Jeg maa minde om en Udtalelse, som er faldet vistnok ogsaa heroppe fra, foruden at vi har nævnt den i Betænkningen, at Vandbygningsdirektøren en Dag under Udvalgets Forhandlinger satte sig til at foretage en løselig Beregning over, hvordan disse Nedbrydninger kunde arte sig økonomisk, og kom til det Resultat, at med 3 Mill. Kr. var man paa den sikre Side. Altsaa paa den ene Side mindst 60,000 Kr. og paa den anden Side Maksimum 3 Mill. Kr. Der er ikke Tvivl om, at Resultatet vil komme til at ligge mellem disse Summer.

Endelig vil jeg omtale Erstatningerne. Som det har stillet sig i Aar, er vi kommet op til et Beløb af alt i alt 230,000 Kr. Hvis nu Erstatningerne gentager sig Aar efter Aar — og i hvor mange Aar det vil blive ved, er ikke til at afgøre —, vil Summen neppe blive under 100,000 Kr. om Aaret, og hvis jeg gaar ud fra den Betragtning, det ærede Medlem anstillede, bliver det da i 5 Aar $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Paa de 60,000 Kr. regner jeg, at der bliver mindst en Tilgift af henimod 1 Million, det er $1\frac{1}{2}$ Million. Til Kystsikringen anslog jeg før et Par hundrede Tusinder, det bliver ogsaa nogle hundrede Tusinder i hvert Fald; med andre Ord: Inden vi ser os for, er der al mulig Udsigt til, at hele denne Plans Bekostning løber langt højere op, end Forslaget angiver. Hvis man løseligt siger, at Forslaget angiver Bekostningen til $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr., kan man rolig sige, at Resultatet bliver over 3 Mill. Kr. Om det derfor bliver det dyreste Projekt, tør jeg ikke i Øjeblikket sige; men at det i hvert Fald bliver et Projekt, som kommer op paa samme finansielle Højde som alle de øvrige Projekter, gaar jeg ud fra.

Sluttelig byggede det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod, paa Midlertidigheden af vort Forslag. Det ærede Medlem erklærede, at vort Forslag skaffede ingen Løsning, at det først og sidst var midlertidigt, medens hans var en endelig Løsning af Spørgsmaalet. Jeg skal sige dertil, at det er lige omvendt. Det lyder mærkeligt,

men jeg vil sige det en Gang for alle og stærkt, at det er lige omvendt, naar man ser paa Sagens Realitet. Hvordan er nemlig det ærede Medlems og hans Meningsfællers Forslag? Det er saaledes, at Værkerne skal reableres, og efter de givne Oplysninger vil denne Retablering vare 2 Aar. Derefter anslaaer det ærede Medlem selv, at Nedbrydningen vil fortsættes gennem 3—5 Aar. Nu kan man ikke tænke sig, at det ærede Medlem skulde have farvet det saa overmaade rosenrødt, og man kan derfor roligt gaa ud fra, at de 5 Aar er allermindst den Aarrække, i hvilken Nedbrydning vil finde Sted. Med andre Ord, dette endelige Resultat, som det ærede Medlem og hans Partifæller vil præstere, kommer først om 7 Aar, og saa har man endda ingen Garanti for, at det er færdigt om 7 Aar. Men ganske sikkert kan man sige, at før om 7 Aar kommer dette Resultat ikke, og i den Tid ligger Befolkningen derovre udsat for Oversvømmelser og Statskassen udsat for bestandige Erstatningskrav. Hvordan forholder det sig saa med det Forslag, som Regeringen har sat i Stedet for? Saaledes, at der ønskes en Kommissionsbetænkning i Løbet af indeværende Aar, og derefter, idet den Løsning, som det ærede Medlem og hans Kolleger har sluttet sig til, bortfalder — det gaar jeg ud fra —, kommer der en Løsning, som under en eller anden Form gør det hele færdigt i Løbet af 2, maaske $2\frac{1}{2}$ Aar. Sluseplanen, som vistnok er den længstvarende, kræver højst $2\frac{1}{2}$ Aar, men saa er man ogsaa færdig. Det vil med andre Ord sige, at vor Midlertidighed betyder, at Sagen er afgjort senest om ca. 3 Aar fra nu af, medens efter det ærede Medlems Forslag Sagen først er afgjort i allerbedste Tilfælde om 7 Aar. I Mellemtiden er Forholdene stabile og rolige med vor Plan. Man er ved den ikke udsat for, at der sker Oversvømmelser, medens man med det ærede Medlems Plan er evig udsat for Uro, Nedbrydning, Oversvømmelse og Erstatningskrav. Det er derfor kun et Ord, naar der tales om, at vort Forslag er det midlertidige og det andet er det endelige.

Jeg vilde gerne have Lov til at sige til det ærede Medlem fra Bornholm (Hauge), at i Virkeligheden gav det ærede Medlem vor Tankegang sin Tilslutning. Det Spørgsmaal, som er imellem det ærede Medlem og os, er kun dette: Hvad er i Øjeblikket den forstandigste Vej i denne Sag. Nu beder jeg det ærede Medlem tænke sig den Situation, at Sagen kom til